

1. จุดประสงค์ของการทดลอง

เพื่อศึกษาถึงความเสถียรของธาตุที่มีสถานะออกซิเดชันมากกว่าหนึ่งค่า เมื่อเป็นสารละลาย และการเตรียมทริส (ไทโอยูเรีย) คอปเปอร์ (I) ซัลเฟต และดูปฏิกิริยาเปรียบเทียบระหว่างคอปเปอร์ (II) กับคอปเปอร์ (I)

2. บทนำ

ธาตุที่มีสถานะออกซิเดชันมากกว่า 1 ค่าในสารละลายที่เป็นน้ำ แต่ละสถานะออกซิเดชันจะมีความเสถียรทางเทอร์โมไดนามิกต่างกัน สามารถพิจารณาความเสถียรสัมพัทธ์ระหว่างสถานะออกซิเดชัน 2 ค่าในสารละลาย โดยเขียนในเทอมของศักย์ไฟฟ้า (electrod potencial) ดังนี้

ศักย์ไฟฟ้าของสารละลายที่มีไอออน M^{b+} และ M^{a+} กำหนดได้โดยสมการของเนอรัส ดังนี้

$$E = E^\circ + \frac{RT}{ZF} \ln \frac{[M^{a+}]}{[M^{b+}]}$$

โดยที่ Z = จำนวนอิเล็กตรอนต่อไอออนที่ถ่ายเทที่ขั้วไฟฟ้า

F = ค่าคงที่ฟาราเดย์ = 96500 คูลอมป์

E = ศักย์ของสารละลาย

E° = ศักย์มาตรฐาน

$[M^{a+}]$ = ความว่องไวของปฏิกิริยาของ M^{a+} ไอออนในสารละลาย

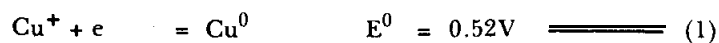
$[M^{b+}]$ = ความว่องไวของปฏิกิริยาของ M^{b+} ไอออนในสารละลาย

ดังนั้น ถ้าเติมสารใดสารหนึ่งลงในสารละลายแล้วทำให้ความเข้มข้นของ M^{a+} ไอออน หรือ M^{b+} ไอออนตัวใดตัวหนึ่งลดลง อัตราส่วนของ $[M^{a+}]/[M^{b+}]$ ก็จะเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งจะทำให้ศักย์ของสารละลายเปลี่ยนไปด้วย พบว่าถ้า $[M^{a+}]$ มีค่าลดลง ศักย์ของสารละลายก็จะมีค่าเป็นบวกน้อยลง หรือปฏิกิริยาเกิดจากซ้ายไปขวาได้น้อยลง นั่นคือ สถานะออกซิเดชันที่สูงกว่า

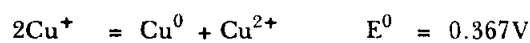
จะมีความเสถียรมากกว่า ในปฏิกิริยาข้างต้นก็คือ M^{a+} อีออนที่เสถียรมากกว่า ในทางกลับกันถ้า M^{b+} อีออนมีค่าลดลง ศักย์ของสารละลายจะมีความเป็นบวกมากขึ้น หรือปฏิกิริยาจะเกิดจากซ้ายไปขวาได้มากขึ้น นั่นคือ สถานะออกซิเดชันที่ต่ำกว่าจะมีความเสถียรมากกว่า ซึ่งก็คือ M^{b+} ที่เสถียรมากกว่า ดังจะเห็นว่า จากค่าศักย์ของปฏิกิริยาชี้ให้เห็นว่า การเกิดเป็นสารประกอบอาจทำให้ความเสถียรของสถานะออกซิเดชันที่สูงอาจเพิ่มหรือลดก็ได้ ดังนั้น การเพิ่มความเสถียรให้แก่อีออนของธาตุบางอย่างซึ่งมีสถานะออกซิเดชันที่ไม่ค่อยพบในสภาพปกติ โดยการเติมสารอื่นที่สามารถไปลดความเข้มข้นของอีออนในสถานะออกซิเดชันนั้น ก็ทำให้สารนั้นเสถียรได้

ตัวอย่างของสารที่เสถียรในสถานะออกซิเดชันที่ไม่ค่อยเกิดในสภาพปกติ เช่น คอปเปอร์ (I) คอปเปอร์มีโครงสร้างอิเล็กตรอนรอบนอกเป็น $3d^{10} 4s^1$ และซิลเวอร์เป็น $4d^{10} 5s^1$ ซึ่งโครงสร้างอิเล็กตรอนรอบนอกเหมือนกันแต่ความเสถียรของออกซิเดชันสเทตต่างกัน โดยที่คอปเปอร์มีสถานะออกซิเดชันปกติเป็น Cu (II) แต่ซิลเวอร์เป็น Ag (I) แต่อย่างไรก็ตามเราสามารถเตรียมสารประกอบที่เสถียรของ Cu (I) ในสารละลาย หรือสารประกอบ Ag (II) ได้

จากศักย์มาตรฐาน โดยอาศัยสัญญาณียม *ไอยูแพค (IUPAC convention) ของปฏิกิริยาดังต่อไปนี้

จะเห็นว่า Cu^+ อีออนไม่เสถียรในสารละลาย เพราะมันเกิดปฏิกิริยาดิสพรอพพอร์ชันเนชัน (disproportionation) ให้ Cu^0 และ Cu^{2+} อีออน ที่เสถียรมากกว่าดังนี้

เนื่องจากค่า E ของปฏิกิริยา (2) คือ $\text{Cu}^{2+} + e = \text{Cu}^+$ ถูกกำหนดโดยสมการของเนออร์ส ดังนี้

$$E = E^0 + \frac{RT}{ZF} \ln \frac{[\text{Cu}^{2+}]}{[\text{Cu}^+]}$$

*ข้อสังเกต

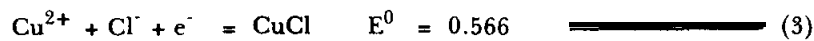
สัญญาณียมไอยูแพค สำหรับศักย์ไฟฟ้านี้แตกต่างจากสัญญาณียมที่ใช้ในตำราอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งใช้ค่าศักย์ไฟฟ้าในรูปของศักย์ออกซิเดชัน เช่น $\text{Cu}^0 = \text{Cu}^+ + e^- \quad E^0 = -0.52\text{V}$

ค่าศักย์ไฟฟ้าทั้ง 2 สัญญาณียมจะเหมือนกัน แต่ต่างกันที่เครื่องหมาย เพราะฉะนั้นในการใช้สัญญาณียมต้องตรวจดูให้แน่ใจว่าเป็นศักย์ออกซิเดชัน หรือศักย์รีดักชัน

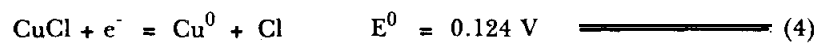
ดังนั้นเมื่อใส่สารใดสารหนึ่งลงในสารละลาย แล้วทำให้ความเข้มข้นของ Cu^+ อีออนถูกลดลง แต่ความเข้มข้นของ Cu^{2+} อีออนเปลี่ยนแปลงน้อยมาก หรือไม่เปลี่ยนแปลงเลย มีผลทำให้ค่า ศักย์ไฟฟ้า, E เพิ่มขึ้น วิธีลดความเข้มข้นของ Cu^+ อีออน ทำได้ 2 วิธี

2.1 ทำให้ตกตะกอนในรูปของเกลือที่ไม่ละลาย (insoluble salt)

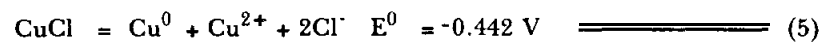
โดยการเติมอีออนบางชนิดที่สามารถเกิดเป็นเกลือที่ไม่ละลายกับ Cu^+ อีออน แต่ต้องไม่สามารถเกิดได้กับ Cu^{2+} อีออน เช่น คอปเปอร์ (I) คลอไรด์ เป็นเกลือที่ไม่ละลายน้ำ และความเสถียรที่เพิ่มขึ้นของ Cu^+ อีออน แสดงได้โดยศักย์ไฟฟ้าของปฏิกิริยาดังนี้

ศักย์ของปฏิกิริยาของสมการ (3) มีมากกว่าในปฏิกิริยาของสมการ (2) และความเข้มข้นของ Cu^+ อีออนที่ลดลง หลังจากการเติม Cl^- อีออน ก็เหมือนกับการทำให้ Cu^0 เปลี่ยนไปเป็น Cu^+ อีออน หรือความเสถียรของ Cu^+ อีออนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ Cu^0 ดังนั้นศักย์ของปฏิกิริยาที่มี Cl^- อีออน ไปทำให้เกิดตะกอนเป็นคอปเปอร์ (I) คลอไรด์ ก็จะเป็น

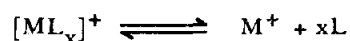
เมื่อรวมสมการ (3) และ (4) จะได้

จากค่า E^0 แสดงว่าจะไม่เกิดปฏิกิริยาดิสพรอพพอร์ชันเนชัน (disproportionation) ของ CuCl ไปเป็น Cu^0 และ Cu^{2+} แต่ปฏิกิริยาจะเกิดจากขวาไปซ้าย ซึ่งทำให้ Cu^+ อีออนอยู่ในรูป CuCl มีความเสถียรมากยิ่งขึ้น

2.2 ทำให้อยู่ในรูปของสารประกอบที่ละลายน้ำ (soluble compound)

การเพิ่มความเสถียรของ Cu^+ อีออน โดยการเปลี่ยนให้มันอยู่ในรูปของสารประกอบเชิงซ้อน และถ้าสารประกอบเชิงซ้อนที่เกิดขึ้นเสถียรพอตามสมดุลงต่อไปนี้

ถ้าปฏิกิริยาเกิดไปทางซ้าย ความเข้มข้นของ Cu^+ อีออนก็จะลดลงมาก ลิแกนด์ที่เกิดพันธะกับโลหะ นอกจากจะเกิดพันธะแบบซิกมา (σ) แล้วยังทำหน้าที่เป็นตัวรับไพอิเล็กตรอน (π -electron acceptors) ซึ่งการเกิดพันธะไพระหว่างโลหะกับลิแกนด์ เป็นผลทำให้สารประกอบเชิงซ้อนนั้นมีความเสถียรมากยิ่งขึ้น ถ้าโลหะอีออนมีความหนาแน่นอิเล็กตรอนสูง มันจะพยายามให้อิเล็กตรอนแก่ลิแกนด์มากยิ่งขึ้น ความแข็งแรงของพันธะไพก็จะไปเพิ่มความเสถียรให้กับสารประกอบเชิงซ้อนมากยิ่งขึ้น โลหะที่มีสถานะออกซิเดชันต่ำจะมีความหนาแน่นอิเล็กตรอนมากและทำให้เกิดพันธะไพได้ดี โดยเฉพาะไทโอยูเรีย ($\begin{matrix} \text{H}_2\text{N} \\ \text{H}_2\text{N} \end{matrix} > \text{C}=\text{S}$) เป็นลิแกนด์ที่เหมาะสมซึ่งจะทำให้ Cu^+

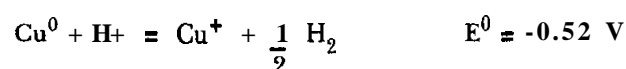
ไอออนในสารละลายเสถียรอยู่ได้โดยเกิดการโคออดิเนตระหว่าง Cu^+ อีออนกับซัลเฟอร์อะตอมผ่านทางพันธะไพ

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเสถียรของ ทริส (ไทโอยูเรีย) คอปเปอร์ (II) อีออน โดยปฏิกิริยาระหว่างทองแดงกับกรดไฮโดรคลอริก ซึ่งไม่มีปฏิกิริยาใดๆ เกิดขึ้น (โดยดูจากค่าศักย์ข้างล่างนี้) แต่เมื่อเติมไทโอยูเรียลงไป ปฏิกิริยาเกิดขึ้นได้ และทำให้ก๊าซไฮโดรเจนถูกปล่อยออกมา

ศักย์ของปฏิกิริยาเป็นดังนี้

ดังนั้นปฏิกิริยารวมเป็น

ภายใต้สภาวะที่กำหนด จะเห็นว่าปฏิกิริยาระหว่างทองแดงกับกรดไฮโดรคลอริกจะไม่เกิดขึ้นเพราะค่าศักย์ไฟฟ้า $E^0 < 0$ แต่ถ้าค่าศักย์ไฟฟ้าของ $\text{Cu}^+ + e = \text{Cu}^0$ มีค่า ≤ 0 ปฏิกิริยาระหว่างทองแดงกับกรดไฮโดรคลอริกจะเกิดขึ้นได้ โดยวิธีนี้ก็คือ จะต้องทำให้ความเข้มข้นของ Cu^+ อีออนลดลงมาก ๆ

จากสมการ

$$-E = 0 = E^0 + \frac{R}{ZF} T \ln \frac{[\text{Cu}^+]}{[\text{Cu}^0]}$$

เมื่อ $T = 298.15$ องศาเซลวิน

$$[\text{Cu}^0] = 1$$

$$E^0 = 0.52$$

จะได้ $\log [\text{Cu}] = -8.8$

จากการคำนวณความเข้มข้นของ Cu^+ อีออน ในสารละลายได้เท่ากับ $10^{-8.8}$ จะเห็นว่าความเข้มข้นสูงสุดของ Cu^+ อีออน จะต้องน้อยกว่า $10^{-8.8} \text{ M}$ จึงทำให้ปฏิกิริยาระหว่างทองแดงกับกรดไฮโดรคลอริกจึงทำให้ปฏิกิริยาระหว่างทองแดงกับกรดไฮโดรคลอริกเกิดขึ้นได้ ซึ่งทำได้โดยการใส่ไทโอยูเรีย แล้วมันจะเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนขึ้น เนื่องจากความเข้มข้นของ Cu^+ อีออนถูกลดลงมาก

3. การทดลอง

3.1 เตรียมคอปเปอร์ (I) คลอไรด์

3.1.1 สารเคมีที่ใช้

คอปเปอร์ (II) คลอไรด์ ไฮเดรต

โซเดียมซัลไฟท์

กรดอะซีติก

3.1.2 วิธีเตรียม

- 1) ละลาย 5 กรัม ของโซเดียมซัลไฟท์ ในน้ำ 25 มิลลิลิตร
- 2) ละลาย 8.0 กรัม คอปเปอร์ (II) คลอไรด์ ในน้ำ 15 มิลลิลิตร
- 3) เตรียมกรดซัลฟูริกเจือจางโดยละลาย 0.5 กรัม ของโซเดียมซัลไฟท์

ในน้ำกลั่น 500 มิลลิลิตร และเติม 2 M กรดไฮโดรคลอริก 6 มิลลิลิตร

ใช้สารละลายจาก (2) ใส่ในบีกเกอร์และคนตลอดเวลา (ใช้ที่คนแบบแมกเนติก) เติมสารละลายโซเดียมซัลไฟท์ จาก (1) อย่างช้า ๆ จะเกิดสารละลายแขวนลอยสีขาวของคอปเปอร์ (I) คลอไรด์ ทำให้สารที่ได้เจือจางด้วยกรดซัลฟูริกจาก (3) ประมาณครึ่งหนึ่ง ตั้งทิ้งไว้สักครู่ หลังจากนั้นรินเอาส่วนใสข้างบนทิ้ง กรองตะกอนด้วยเบ้าช้อนเตออร์ ล้างกรดที่ติดอยู่ด้วยน้ำโดยพยายามไม่ให้ผิวตะกอนสัมผัสกับอากาศ แล้วล้างด้วยกรดอะซีติก, แอลกอฮอล์ และอีเธอร์ ทำให้ตะกอนแห้งในเดซิเคเตอร์แบบสุญญากาศ (Vacuum desiccator)

3.1.3 เปรียบเทียบปฏิกิริยาของคอปเปอร์ (I) และคอปเปอร์ (II)

- 1) วางสารตัวอย่างของ CuCl และ CuCl_2 ให้ถูกอากาศประมาณ 2-3 ชั่วโมง
- 2) ดูการละลายของ CuCl และ CuCl_2 ในน้ำ และเมื่อเติม KCl จะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่
- 3) เติม KI ลงในสารละลาย CuCl และ CuCl_2
- 4) เติมสารละลายเจือจางของโซเดียมไฮดรอกไซด์ ลงใน CuCl และ CuCl_2 บันทึกการเปลี่ยนสี จากนั้นให้เติมกลูโคสแล้วอุ่น

จากการทดลองทั้ง 4 ข้อ ให้บันทึกผลการสังเกตอย่างระมัดระวัง สรุปผลและอธิบายปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น

3.2 เตรียมทริส (ไทโอยูเรีย) คอปเปอร์ (I) ซัลเฟต

3.2.1 สารเคมีที่ใช้

ไทโอยูเรีย

คอปเปอร์ (II) ซัลเฟตเพนตะไฮเดรต

3.2.2 วิธีเตรียม

เตรียมสารละลายดังต่อไปนี้

- 1) ไทโอยูเรีย 2.5 กรัม ในน้ำ 15 มิลลิลิตร
- 2) ไทโอยูเรีย 1.0 กรัม ในน้ำ 10 มิลลิลิตร
- 3) ไทโอยูเรีย 0.15 กรัม ในน้ำ 30 มิลลิลิตร ซึ่งมี 1 M กรดซัลฟูริก 2-3 หยด
- 4) คอปเปอร์ (II) ซัลเฟตเพนตะไฮเดรต 2.5 กรัม ในน้ำ 15 มิลลิลิตร

ทำให้สารละลาย จาก 1) และ 4) เย็นโดยแช่ในภาชนะที่ใส่น้ำแข็ง จากนั้นเอาสารละลายคอปเปอร์ (II) ที่เย็นนั้นค่อย ๆ เทลงในสารละลายไทโอยูเรียที่เย็น พร้อมกับคนสารละลายผสมนั้นอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งสารละลายคอปเปอร์ (II) ถูกเติมลงไปจนหมด ตั้งสารละลายผสมไว้จนมีผลิตภัณฑ์เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเกิดเป็นรูปผลึกสีขาวหรืออาจจะมึลักษณะคล้ายหยดน้ำมันเกาะข้างปิกเกอร์ เอาสารละลายไทโอยูเรียจาก 2) เทลงในสารละลายผสมที่ตั้งไว้ พร้อมกับคนอย่างแรงแล้วตั้งทิ้งไว้สักครู่ กรองผลึกสีขาวที่ได้แบบการกรองภายใต้ความดัน

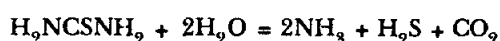
ตกผลึกใหม่ของผลิตภัณฑ์ที่ได้โดยการละลายในสารละลายไทโอยูเรียจาก 3) และควรทำให้ร้อนประมาณ 75 องศาเซนติเกรด เพื่อละลายผลิตภัณฑ์ได้หมด จากนั้นทำให้อุณหภูมิเย็นจะทำให้ผลึกสีขาว กรองผลึกที่ได้ภายใต้ความดัน ล้างตะกอนด้วยน้ำเย็น 2-3 ครั้ง ครั้งละประมาณ 5 มิลลิลิตร แล้วล้างด้วยแอลกอฮอล์ 2-3 ครั้ง ๆ ละประมาณ 5 มิลลิลิตร ตั้งไว้ให้แห้งบนกรวยกรอง ซึ่งผลิตภัณฑ์และบันทึกผลที่ได้ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะเป็นสารประกอบเชิงซ้อนที่มีน้ำอยู่ 2 โมล

3.3 การหาอัตราเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของซัลเฟตในผลิตภัณฑ์

จะต้องทำให้สารประกอบเชิงซ้อนสลายตัวก่อนที่จะหาปริมาณซัลเฟตที่มีอยู่ มิฉะนั้น เมื่อใส่แบเรียมคลอไรด์ (BaCl_2) ลงไป สารประกอบของไทโอยูเรียก็จะตกตะกอนลงมาด้วย * สารประกอบเชิงซ้อนสามารถทำให้สลายตัวได้โดยการทำปฏิกิริยากับด่าง ดังนี้ : ซังสารประกอบเชิงซ้อน ทริส (ไทโอยูเรีย) คอปเปอร์ (I) ซัลเฟตไดไฮเดรต ที่เตรียมได้ 0.3 กรัม (ซึ่งอย่างละเอียด) นำมาต้มกับสารละลาย 2 M โซเดียมไฮดรอกไซด์ 40 มิลลิลิตร จนกระทั่งไม่มี

---

*ข้อสังเกต: ในการตกผลึกใหม่ของผลิตภัณฑ์ ทำในสารละลายกรด แสดงว่าสารประกอบเชิงซ้อนตัวนี้ถูกทำให้สลายตัวได้ด้วยด่าง และไทโอยูเรียก็ถูกไฮโดรไลซ์ด้วยด่างได้เช่นเดียวกัน ดังปฏิกิริยา

ก๊าซแอมโมเนียถูกปล่อยออกมาอีก และคอปเปอร์จะตกตะกอนในรูปของคอปเปอร์ซัลไฟด์ ตั้งไว้ให้เย็น กรองและล้างตะกอนด้วยน้ำเย็น เอาส่วนที่เป็นของเหลวที่ได้จากการกรอง (filtrate) รวมทั้งน้ำล้างตะกอน มาทำให้เป็นกรดด้วย 2 M กรดไฮโดรคลอริก แล้ววิเคราะห์หาปริมาณ ซัลเฟต โดยการตกตะกอน (ดูวิธีการวิเคราะห์ซัลเฟตจากหนังสืออ้างอิง 7)

3.4 การหาอัตราเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของคอปเปอร์โดยวิธีไอโอดิเมตริก ดังนี้
ชั่งสารประกอบเชิงซ้อนที่ได้อย่างละเอียดประมาณ 0.5 กรัม ต้มกับสารละลาย 50% กรดไนตริก 20 มิลลิลิตร และระเหยสารละลายนี้อย่างระมัดระวัง (ควรทำในตู้ควันและใช้ กระจกนาฬิกาปิดปากขวดแก้ว) จนสารละลายเหลือประมาณ 2 มิลลิลิตร ตั้งไว้ให้เย็น ล้างข้าง ขวดแก้วและก้นกระจกนาฬิกา แล้วทำให้สารละลายเจือจางมีปริมาตรประมาณ 50 มิลลิลิตร จากนั้นเติมสารละลาย 2 M แอมโมเนีย จนกระทั่งเกิดตะกอนสีฟ้าอ่อน ละลายตะกอนด้วย 2 M กรดอะซิติกในปริมาณที่น้อยที่สุด แล้วเติมสารละลาย 50% โปแตสเซียมไอโอไดด์ 10 มิลลิลิตร ไตเตรตไอโอดีนที่เกิดขึ้นด้วย สารละลายมาตรฐานโซเดียมไทโอซัลเฟต (ดูในภาคผนวก ง)

3.5 วัดอินปริมาตรสเปกตรัมของสารประกอบเชิงซ้อนทริส (ไทโอยูเรีย) คอปเปอร์
(I) ซัลเฟต

แบบรายงานแสดงข้อมูลการทดลอง

การหาอัตราเปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของซัลเฟตโดยการตกตะกอน

สารตัวอย่าง	1	2
น้ำหนักของซัลเฟต/กรัม น้ำหนักของสารตัวอย่าง/กรัม อัตราเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของซัลเฟต		

การหาอัตราเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของคอปเปอร์โดยวิธีไอโอดิเมตริก

สารตัวอย่าง	1	2
ปริมาตรโซเดียมไทโอซัลเฟตที่ใช้ น้ำหนักของสารตัวอย่าง อัตราเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก		

การเทียบมาตรฐานของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต

ปริมาตรของโปแตสเซียมไอโอเดท/25มล.	1	2
ปริมาตรของโซเดียมไทโอซัลเฟตที่อ่าน(มล.)		
ปริมาตรของโซเดียมไทโอซัลเฟตที่ใช้ (มล.)		

คำถามท้ายบท

- 1) อธิบายปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบระหว่าง CuCl และ CuCl_2 ในสารละลาย KCl , KI และ NaOH
- 2) จงวาดรูปลิแกนด์ออร์บิทัล ที่เกิดพันธะแบบไพ กับ Cu^+ อีออน
- 3) โครงสร้างของทริส (ไทโอยูเรีย) คอปเปอร์ (I) ซัลเฟต เป็นอย่างไร
- 4) จากการวัดอินฟราเรดสเปกตรัมของสารประกอบเชิงซ้อน พันธะโคออดิเนตที่เกิดระหว่าง Cu^+ อีออน กับไทโอยูเรียนั้น ใช้ในโตรเจนอะตอม หรือซัลเฟอร์อะตอม